

bahseder. İngiliz sömürge yönetimi yer fıstığı üretimini destekleyerek Kano'yu bu alanda en önemli merkez durumuna getirdi ve Lagos-İbadan demiryolu hattını buraya kadar uzatarak (1912) ihraç ürünlerinin Gine körfezine taşınmasını sağladı; böylece ticaretin yönü güneye çevrildi. Yer fıstığı bugün de Kano, dolayısıyla Nijerya ekonomisinde önemli bir yer tutar. Eyalet topraklarında pamuk tarımının da gelişmiş olması Kano'da dokumacılık, boyama ve tekstil endüstrisini ön plana çıkarmış, özellikle pamuklu dokumacılığının yaygınlaşması buraya Afrika'nın Manchester'i denilmesine yol açmıştır. Ayrıca burada üretilen dericilik, bakırcılık ve gümüş kuyumculuğu ürünlerinin şöhreti ülke dışına kadar yayılmıştır. Endüstri alanında ise çimento, metal işleri, lastik, sabun, makine vb. alanlarında kurulmuş pek çok tesis vardır. Şehir demir yoluyla Lagos ve Port Harcourt'a, kara yollarıyla da çevresindeki diğer şehirlere bağlanmıştır. Nijerya'nın iki önemli milletlerarası hava alanından biri Kano'dadır ve buradan Avrupa ve Ortadoğu başşehirlerine düzenli seferler yapılmaktadır. Özellikle hac mevsiminde Kano hava alanı önemli bir rol oynar.

Şehrin tarihî mimari yapıları arasında on altı kapısıyla eski şehrin surları, eski

Kano Devleti'nin emîrlerinin oturduğu saray ve mahallî sanatların sergilendiği Gidan Mahama Müzesi yer alır. Afrika'nın en önemli İslâm şehirlerinden biri olan Kano'da sûfîlik çok gelişmiştir ve burada Kâdiriyye, Ticânîyye tarikatlarının pek çok taraftarı bulunmaktadır. Şehirde çok sayıda cami ile ilk ve orta öğretim seviyesinde Kur'an ilimleri öğretilen yerlerle yüksek okul seviyesinde İslâmî ilimlerin okutulduğu eğitim kurumları bulunmaktadır. Kano'daki önemli kültür müesseseleri arasında Abdullah Bayero Üniversitesi, Kano Devlet Üniversitesi, Arap Dili İslâm Eğitimi Fakültesi, İslâm Araştırmaları ve Sanatları Fakültesi ve Kano Devlet Enstitüsü İslâmî Araştırmalar Eğitim Yüksek Okulu başta gelenlerdir. Bunlardan başka şehirde çeşitli teknik ve meslekî okullar, bazı enstitüler ve önemli bir müze (Gidan Mahama Müzesi) vardır.

Kano'da tarih boyunca çok sayıda İslâm âlimi yetişmiş veya dışarıdan gelerek buraya yerleşmiştir. Bunlar arasında başta Tilimsânî Magilî olmak üzere Ahmed b. Ömer b. Muhammed Akîr, Abdurrahman b. Ali b. Ahmed el-Kasrî, Mahlûf b. Ali b. Sâlih el-Bilbâlî, Abdullah b. Muhammed b. Abdüsselâm, Âsım Degel, Elhaci Ömeru Salaga, Elhaci Muhammedu dan Amu ve Malam Ebû Bekir Atiku gibi şahsiyetler sayılabilir.

BİBLİYOGRAFYA :

S. J. Hogben, *The Muhammadan Emirates of Nigeria*, London 1930, s. 68-80; V. Monteil, *L'Islam noir*, Paris 1980, s. 104-105; *The Cambridge Encyclopedia of Africa* (ed. R. Oliver), London 1981, s. 132-133, 302; P. B. Clarke, *West Africa and Islam*, London 1982, s. 60-64; C. Coulon, "Les nouveaux oulémas et le renouveau islamique au Nord-Nigeria", *Le radicalisme islamique au sud du Sahara* (ed. R. Ota-yeke), Paris 1993, s. 123-149; J. S. Trimingham, *A History of Islam in West Africa*, Oxford 1985, s. 107; *Africa South of the Sahara 1988*, London 1987, s. 753-766; C. Coquery-Vidrovitch, *Histoire des villes d'Afrique noire des origines à la colonisation*, Paris 1993, s. 132-140, 248, 251; M. Celâl Abbas, "Medînetü Kano", *ME*, XXXIII/6 (1961), s. 691-699; P. Lubeck, "Conscience de classe et nationalisme islamique Kano", *Politique africaine*, I/4, Paris 1981, s. 31-46; Abdur Rahman I. Doi, "Islamic Education in Nigeria, 11th Century-20th Century", *Muslim Education Quarterly*, II/2, Cambridge 1985, s. 69; O. Akinwumi - A. Y. Raji, "The Wangarawa Factor in the History of Nigerian Islam: The Example of Kano and Borgu", *IS*, XXIX/4 (1990), s. 375-385; G. Yver, "Kano", *IA*, VI, 159-160; M. Hiskett, "Kano", *EJ* (Fr.), IV, 572-575.

DAVUT DURSUN

KANPÜR

Hindistan'ın

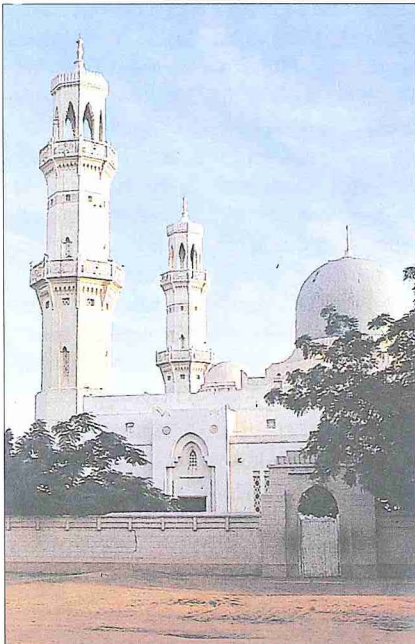
Utar Pradeş eyaletinde bir şehir.

Eyaletin başşehri Leknev'in (Lucknow) 70 km. güneybatısında ve Ganj nehrinin sağ kıyısında kurulmuştur. Utar Pradeş'in en büyük şehirlerinden biri olan Kanpür (Cawnpore) aynı zamanda adını verdiği idarî birimin de merkezidir.

Kanpür, XVIII. yüzyılın başlarına kadar küçük bir kasaba iken 1765'te Eved Nevvâbı Şücâüddevle'nin İngilizler tarafından mağlûp edilmesiyle stratejik bakımdan önem kazandı; bu arada Avrupalı tüccarların da ilgisini çekti ve burada çeşitli ticarî temsilcilikler açıldı. 1801'de Eved Nevvâbı Ali Han'la yapılan bir antlaşma sonucunda şehri ele geçiren İngilizler, burayı kısa zamanda bölgenin başlıca askerî merkezi haline getirdiler. 1857'deki sipahi ayaklanması önce burada başladı; Nana Sâhib, Tantiya Tope, Azimullah Han ve Jwala Prasad'ın önderliğindeki Hintli askerlerle İngilizler arasında şiddetli çarpışmalar oldu ve bu arada karşılıklı katliamlar yapıldı. Nana Sâhib, 7 Haziran 1857'de bağımsızlıklarını ilân ettiyse de çok geçmeden yetişen takviye kuvvetleriyle İngilizler şehrin hâkimiyetini tekrar ele geçirdiler. 1913'te şehir, yol yapımı gerekçesiyle Kanpür Camii avlusunun bir kısmının istimlak edilmesi üzerine, müslümanlarla İngilizler arasında günlerce süren ve yirmi civarında müslümanın öldürülmesiyle sonuçlanan kanlı sokak çatışmalarına sahne oldu. Kanpür Camii hadisesi adıyla bilinen bu olay, Hindistan'da İngilizler'e karşı oluşan muhalefetin güçlenmesine büyük katkıda bulunmuştur.

Kanpür'da XIX. yüzyılın ikinci yarısında hızlı bir gelişme oldu. Özellikle İngilizler tarafından tekstil ve deri sanayiinde yeni atılımlar gerçekleştirildi; şehrin çevresindeki tarımda da ilerlemeler kaydedildi. Bugün önemli bir karayolu ve demiryolu kavşağında yer alan Kanpür, Kuzey Hindistan'ın en gelişmiş sanayi ve ticaret merkezi olmasının yanı sıra bir eğitim ve kültür merkezi durumundadır. Harcourt Butler Technological Institute, Agricultural College, Indian Institute of Technology, Medical College, National Sugar Institute ve Government Textile Institute gibi Hindistan'ın tanınmış yüksek eğitim kurumları buradadır. Kanpür, 1991 verilerine göre 2.418.447 olan nüfusu ile Hin-

Kano Merkez Camii - Nijerya

distan'ın sekizinci büyük şehridir ve özellikle çok sayıdaki tapınakları ve yakınında bulunan Bithur harabeleriyle Hindular için kutsal kabul edilen bir yerdir.

BİBLİYOGRAFYA :

A. Ward, *Our Bones are Scattered, The Cawnpore Massacres and the Indian Mutiny of 1857*, New York 1996, bk. İndeks; M. Yanuck, "The Kanpur Mosque Affair of 1913", *MW*, LXIV (1974), s. 307-321; C. E. Bosworth, "Kanpur", *EP* (İng.), IV, 551; "Kanpur", *EBr.*, XII, 522.

AZMİ ÖZCAN

KANSU GAVRİ

(ö. 922/1516)

Memlük sultanı
(1501-1516).

Asıl ismi Cündeb, künyesi Ebû'n-Nasr olup Seyfeddin ve Kansu lakaplarıyla tanınır. Yanlışlıkla Afganistan'daki Gur bölgesine nisbetle Gûrî, fakat daha doğru ve yaygın olarak Mısır'daki Gavr askerî ocağına izâfetle Gavrî şeklinde bilinir. Kansu adı ise Türkçe'de "kanı saf" anlamına gelen kanısavdan bozmadır. Kendisini Çerkez diyarından getirip Sultan Kayıtbay'a satmış olan Baybardî'ye nisbetle "Kansu min Baybardî" ve Eşref Kayıtbay'a izâfetle Eşrefî şeklinde de anılır. Mısır'a gelmeden önceki hayatı hakkında çok az bilgi vardır. Doğum tarihi kesin olarak bilinmemekle birlikte yetmiş sekiz yaşlarında öldüğüne göre 844'te (1440-41) doğmuş olduğu söylenebilir.

Kansu Gavri, Gavr askerî ocağında yetiştikten sonra önce sultanın câmedârı, ardından hasekiyyelerinden biri oldu. 886'da (1481) Yukarı Mısır'ın kâşifliğine getirildi, üç yıl sonra da emîrler zümresine girerek "onlar emîri" oldu. Memlük Sultanlığı'nın kuzey seferlerine katıldı, 1485-1491 Memlük-Osmanlı savaşları sırasında Memlükler'in eline düşen Tarsus'un nâibliğini tayin edildi (894/1489). Daha sonra Halep nâibliğinden hâcibü'l-hüccâbliğa, ardından Malatya nâibliğine getirildi. 1496'da Kayıtbay ölünce Kahire'ye dönerek Nâsır Muhammed'in hizmetine girdi ve "mukaddemü'l-ulûf" pâyesine, arkasından da "re'sü nevbeti'n-nüv-vâb"lığa yükseltildi. Canbolat el-Eşrefî zamanında (1500-1501) Şâm nâibi Kasru'nun isyanını bastırmak üzere Devât-dâr Tumanbay'ın kumandası altında sefere çıktı. Ancak Tumanbay, âsi Şâm valisiyle birleşerek Canbolat'ı tahtından indirip kendini sultan ilân edince Gavri sı-

rasiyla devât-dârlık, vezirlik ve üstâdüddârlık görevlerini üstlendi. Sultan Tumanbay emîrlerin kendi aleyhine döndüğünü görünce bir süre Kahire'de gizlendi. Tumanbay'a muhalif mukaddem emîrleri aralarından uygun birini sultan seçmek üzere toplandılar ve yaşı altmışı aşmış olan Kansu Gavri'yi uygun gördüler. Aslında emîrler onu, saltanat hırsının bulunmayışından ziyade yaşlılık ve zayıflığından yararlanarak dilediklerini yapabileceklerini sandıkları için seçmişlerdi. Böylece 1 Şevval 906'da (20 Nisan 1501) Abbâsî Halifesi Müstemsik-Billâh ve devlet ileri gelenleri tarafından kendisine biat edilen Gavri'ye el-Melikü'l-Eşref lakabı verildi.

Kansu Gavri, önce asayiş ve güvenliği sağlayıp iç meseleleri çözmeye çalıştı. Yaptığı ilk icraat, tekrar saltanatı ele geçirmeye çalışan selefi Tumanbay'ı ortadan kaldırmak ve ona tâbi olanları Yukarı Mısır'a sürdürmek oldu. Sadık emîrlerini devletin önemli makamlarına getirdi, bu arada kendisini tahttan indirmek isteyenleri bertaraf etti. Devlet kadrolarına yakınlarını tayin ederek mevkiini güvence altına almaya çalıştı. Haseki memlüklerini arttırıp sayılarını 1502-1516 yılları arasında 1200'e çıkardı. Bunlardan 400 köleyi ayırdı ve bu köleler onun adına nisbetle "el-memâlikü'l-Eşrefiyye el-Gavriyye" diye anıldı.

O sırada Portekizliler'in doğu ticaret yolunu kesmelerinden dolayı Mısır önemli miktarda vergi geliri kaybına uğramış durumdaydı. Bu yüzden Gavri çeşitli zümlerlerden, hatta nâib ve kâşiflerden tahsil edilen vergileri arttırırken tüccar, mukâtaa sahipleri ve esnaftan alınan vergileri de bir yıl önceden toplattı. Müsâdere sistemini yaygın hale getirdi, ticarî mallara ağır vergiler koydurdu. Halkın malî yönünden daha çok ezilmesine yol açan ayarı düşük sikkeler kestirip devlet hazinesini doldurmaya çalıştı. Onun bu uygulamaları çeşitli kesimlerce tepkiyle karşılandı. Mısır, Suriye ve Hicaz'da merkezî hükümete karşı isyanlar çıkarken Şâm halkı da nâiblerine baş kaldırdı. Trablus nâibi Devletbay ile Halep nâibi Sıbay, bu olayları istismar ederek Sultan Gavri'yi devirmek için Kıyt er-Recebî'yi de yanlarına alıp birleştiler. Kansu Gavri, bu ittifakı önce Mısır'da ve ardından gittiği Şâm'da dağıttı. Emîr Sıbay'a Şâm nâibliğini vererek durumu lehine çevirmeyi başardı. Ancak 920 Rebîülevvelinde (Mayıs 1514) kuzeye gerçekleştirilen sefer sırasında Memlük askerlerinin Halep halkına yap-

tığı zulümler yüzünden Halep nâibiyle çatışmalar meydana geldi. Bu olayın, daha sonra Osmanlı padişahıyla ilişki kuran Halep nâibi Hayır Bey'e ve Halep halkına büyük tesiri olmuştur. Hicaz'a da aleyhine çıkan olayları bastırmak için birkaç sefer düzenleyen Kansu Gavri sonunda duruma hâkim oldu ve Mekke'ye Şerif Bere-kât'ı tayin etti.

Kansu Gavri döneminde Memlük Sultanlığı, Portekiz ve İspanya'nın saldırılarına uğrarken Safevî ve Osmanlı devletlerinin rekabetiyle de karşı karşıya kaldı. Memlük Sultanlığı'nın Hint ve Uzakdoğu ülkeleriyle ticarî, Abbâsî hilâfetine merkez ve Haremeyn'in hâmisî olarak da mânevî münasebeti vardı. Özellikle Portekizliler'in Kızıldeniz, Basra körfezi ve Hint denizindeki faaliyetleri, Memlükler'i zor durumda bıraktığı gibi mukaddes yerler de tehdit altına girmiş bulunuyordu. Ticarî menfaatleri sarsılan Venedik hükümeti, İslâm ülkelerinin hâmisî olarak Gavri'ye elçi gönderip Portekizliler'e karşı koymasını, Hindistan'daki müslüman hükümdarların onlarla ticaret yapmalarını engellemek için faaliyete geçmesini, Mısır limanlarında bulunan malların fiyatlarını indirmesini istemişti. Öte yandan Hindistan'daki müslüman devletler de Sultan Gavri'ye feryatnâmeler göndererek yardım istemeye başlamışlardı. Kansu Gavri, Portekizliler'in müslüman tüccar ve hacıların gemilerine saldırılarını durdurmak için papaya ve bazı Avrupa krallarına çağrıda bulunduydu da bundan bir sonuç çıkmadı. Portekizliler ise saldırılarını arttırmışlar, 1505'te Hint denizinde on yedi gemiyi birden batırmışlardı. 1502 yılından beri yavaş yavaş Hindistan sahillerine yerleşen Portekizliler'e karşı Memlük Sultanı Gavri, elli savaş gemisiyle birlikte Cidde nâibi Hüseyin el-Kürdî kumandasında Hindistan'a bir sefer düzenletti. Emîr Hüseyin de Mekke ve Medine'nin önemli ticaret limanı olan Cidde'nin savunması için sur ve burçlar yaptırdı; Kızıldeniz'e gizlice giren Portekiz gemilerini takipten sonra 1506'da Hindistan'a yöneldi. Bu arada Gavri, Portekizliler'i durdurmak için Avrupa'ya bir elçi daha gönderdi.

913'te (1507) Hint Okyanusu'na varan Memlük deniz kuvvetleri, Şaul Limanı önünde Portekizliler'le çarpışarak onları mağlûp ettilerse de artık Hindistan'a yerleşmiş olan Portekizliler'e ertesi yıl Diu Limanı'nda yenildiler. Hindistan hâkimlerinden Mahmud Şah, Kansu Gavri'ye, Portekizliler'in oradaki düşmanca faali-